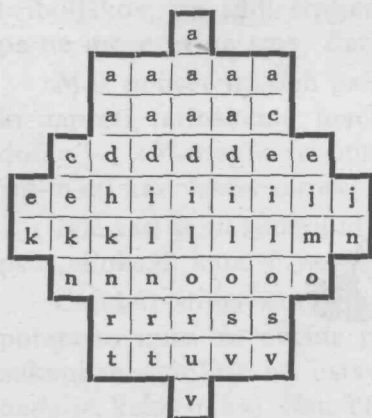

Vreteno.

Sestavil J. W.

Besede značijo:

1. samoglasnik;
2. mesto ob Egejskem morju;
3. mizarsko orodje;
4. mesto v Slavoniji;
5. mesto ob južni Moravi;
6. pokrajino v Jugoslaviji;
7. trg v Sloveniji;
8. sesalca;
9. glavno mesto evropske države;
10. soglasnik.

Srednja navpična vrsta znači ime evropskega vladarja.

Rešitev in imena rešilcev priobčimo v prihodnji številki.

Rešitev novoletne zastavice v 1.-2. števil.

Bogdan in Magda težko pričakujeta novoletnega „Zvončka“

Prav (ali vsaj približno prav) so jo rešili: Zdravko Gobec, Celje; Ivanček Špajzar, Lava-Celje; Martin Rozman, Laška vas, p. Štore. — Letos smo se namenili, da vsakokrat poklonimo enemu izmed rešilcev primerno darilo. Obdarovanca naj vedno določi žreb, ki si je danes izvolil Martina Rozmana. Dobil je v dar Rapetovo novo knjigo »Tisoč in ena noč«. Prihodnje darilo: povest Ilke Waštetove »Mejaši«.

Janka Kersnika spisi za mladino.

Janko Kersnik: Izbrani spisi za mladino. Priredila Fran Erjavec in Pavel Flerè. Z risbami okrasil Anton Gojmir Kos, V Ljub-

ljani 1924. Natisnila, izdala in založila Učiteljska tiskarna, Str. XCV + 416. Cena elegantno vezani knjigi Din 60. — Janko Kersnik je eden onih naših pisateljev kla-

sikov, ki ga bodo čitali stari in mladi še dolgo, dolgo z največjim užitkom, ko bodo mnogi drugi, katerih imena se trenutno bleste v našem slovstvu, že davno pozabljeni. To nam dokazuje dejstvo, da je večina njegovih zbranih spisov že davno pošla. Njega romani in povesti so še vedno najbolj priljubljeno čtivo našega občinstva in njegove klasične slike in črtice je v naši književnosti še do danes malokdo dosegel. Prav hvaležni moramo biti zato Erjavcu in Fleretu, da sta pri svoji znameniti mladinski izdaji naših klasikov posegla že sedaj po tem našem pisatelju ter ga tako uvedla tudi med mladino, ki ji je bil Kersnik doslej skoro nedostopen. Urejen je ta zvezek, kakor so urejeni vsi dosedanja zvezki te zbirke. Uvaja čitatelja v spise obširen in nadvse skrbno sestavljen življenjepis z oceno pisateljevega dela, nato so Kersnikovi spisi razdeljeni v pesmi, odlomke iz romanov in novel, povesti za ljudstvo, slike in odlomke iz listkov in člankov, zaključuje pa delo zanimiv tolmač. Glede teh spisov je omejit, da vsebujejo nekaj sestavkov, ki jih v drugih Kersnikovih izbranih spisih ni, glede življenjepisa in tolmača pa, da vsebuje mnogo velezanimiga, doslej še neobjavljenega gradiva, zaradi česar ima ta Erjavčeva-Fleretova izdaja velik pomen tudi za odraslo občinstvo. Knjigo je bogato in okusno okrasil akademični slikar A. G. Kos, zaslužna založnica ji je pa preskrbela tako zunanjo opremo, da lahko prištevamo to zbirko k najelegantnejšemu izdanju našega povojnega knjižnega trga. Ker je cena glede na obširnost in opremo knjige izredno nizka, upamo, da bo občinstvo pridno segalo po njej.

Sladko jedrce.

Visoko na orehovem drevesu je čepela veverica s privihanim repkom in z orehom med tačicama pred mrdajočim gobčkom. Dolgo časa je glodala, pregledala naposled trdo lupino, ali — ojoj! — oreh je bil piškav, v njem ni bilo toli zaželenega in težko pričakovanega sladkega jedrca. In veverica je prazni oreh ježno zalučila z drevesa, potem se pa še sama pognala po vejevju navzdol proti tlom.

Ko skoči na tla, zapazi tik ob deblu orehovo jedrce, lepo položeno na mah, in ga naglo pohrusta.

»Stoj, nesrečnica, stoj — kaj vendar delaš?« zapiska tedaj nekdo za njenim hrbtom. »Ali ne veš, kaj je tuja lastnina?«

Veverica se najprej prestrašeno ozre, ko pa vidi, da stoji pred njo njena tovarišica, prav mlada veverička, držeča med tačkama njen prazni, pred trenutkom na tla vrženi oreh, tako da ne vidi v njem izdolbene luknjice, se veselo posmeje.

»Porednica ti!« ogorčeno zamahne uboga veverička z repom. »Pojedla si moje jedrce — sedaj se mi pa še smeješ.«

»Ne zato, ker sem pojedla tvoje jedrce,« odgovori veverica; »smejem se zato, ker vidim, s kakšno častjo in dostojanstvom nosiš moj piškavi oreh. Popustila si jedrce in švignila za prazno lupino, ki sem jo vrgla z drevesa jaz.«

Veverička natančno pregleda oreh, zapazi v njem luknjico in ga mirno spusti na tla. A veverica se še bolj zasmije.

»Nerazumljiv mi je tvoj smeh, tovarišica,« reče veverička užaljeno. »Povej mi vendar, kakšno korist imaš od tega, da se mi toliko smeješ?«

»Ah, kdo bi se ti ne smejal, ko si pa tako neumna!« odgovori veverica. »Jedrce, ki si ga pustila na mahu, je bilo sladko. A tisočkrat slajše jedrce si mi pripravila s tem, ko si pobrala moj piškavi oreh...«

In veverica z glasnim smehom izgine v goščo. Ob prazni lupini ostala veverička pa žalostno nagne glavico in se samo čudi: »Da more biti škodoželjnost tako sladko jedrce — ne, tega doslej pa še nisem vedela... Ej, tovarišica, velik je tvoj greh, večji od moje neumnosti!«

Jernej Popotnik.

Naša priloga.

Današnjemu »Zvončku« prilagamo sliko v barvotisku »Zima«, ki jo je v izvirniku izvršil akademični slikar Maksim Gaspari. Naša priloga, ki jo je brezhibno natisnila Učiteljska tiskarna, dela temu odličnemu zavodu vso čast, našim naročnikom pa naj dela veselje.

Iz šolskega pouka.

Verouk.

Bog človeka je ustvaril, svet in vse, kar v njem živi, um človeku je podaril, dvignil ga nad vse stvari.

Zemljepis in zgodovina.

Od ledenih velikanov do morjá brezkončnih mej rodi bivajo Slovanov — da sloveli bi vselej!

Petje.

Pesem naša je donela v davnih dneh že čez zemljo in na veke bo slovela, ker jo ljubimo zvesto.

Telovadba.

Moč, razum in trdna volja preobrazijo ves svet; ko Matjaževa bo volja, pojdemo naš rod otet!

Fr. Ločniškar.